

KRITERIJI OCENJEVANJA PRI MATEMATIKI (6. – 9. r)

Pri ocenjevanju znanja (ustnega in pisnega) učenci dobijo naloge oz. vprašanja različnih taksonomskih stopenj in težavnosti. Okvirna struktura nalog/vprašanj je naslednja:

50 % nalog, ki so enostavnejše in preverjajo minimalne standarde znanja;

30 % nalog, ki so srednje zahtevne ter

20 % nalog, ki so težje in terjajo uporabo znanja v novih situacijah.

Za doseg

- zadostne ocene je potrebno znati vse minimalne standarde znanja,
- učenec, ki poleg minimalnih standardov znanja suvereno reši tudi naloge srednje zahtevnosti, prejme oceno 3 oziroma 4,
- za doseg ocene 5 je potrebno rešiti tudi nekaj zahtevnejših nalog.

Pri pisnem ocenjevanju velja naslednji kriterij ocenjevanja:

Število doseženih %	ocena
0 - 39	1
40 - 59	2
60 - 74	3
75 - 89	4
90 - 100	5

Pri ustnem ocenjevanju veljajo naslednji kriteriji:

ocena	Opisni kriteriji
nezadostno (1)	Učenec prepozna nekatere dele učne snovi, vendar jih med seboj zamenjuje. V ozadju ni nobenega razumevanja, učenec se ne zna izraziti. Preproste naloge ne zna samostojno rešiti.
zadostno (2)	Snovi ne razume v celoti, izražanje je skromno, znanje le skopo obnavlja brez poglobljenega razumevanja. Pozna določene elemente, na katerih je možno graditi minimalna znanja. Pri reševanju nalog se pojavljajo pogoste napake.
dobro (3)	Znanje, ki vključuje tudi delno razumevanje, zna obnoviti, navaja že znane primere. Znanje je tolikšno, da lahko na njem gradi temeljna znanja. Preproste naloge reši samostojno, pri zahtevnejših pa zna izkoristiti učiteljevo pomoč.
prav dobro (4)	Snov razume, jo zna povezovati, išče že svoje primere, pri znanju nima vrzeli. Pri reševanju težjih nalog mu je potrebna manjša pomoč, ki jo zna dobro izkoristiti. Znanje presega temeljno znanje.
odlično (5)	Znanja povzema na njemu lasten način, jih popolnoma samostojno povezuje z lastnimi primeri, jih zna zagovarjati in analizirati. Naloge rešuje popolnoma samostojno, nekatere tudi na izviren način.

PREVERJANJE znanja se nanaša na to, kako učenec razume učne vsebine pred, med in ob koncu obravnave vsebin.

OCENJEVANJE znanja je ugotavljanje in vrednotenje doseženega znanja po tem, ko je bila snov posredovana, utrjena in je bilo preverjeno, kako so jo učenci razumeli in usvojili. V vsakem ocenjevalnem obdobju dobi vsak učenec vsaj tri ustne ocene in vsaj tri pisne ocene. Znanje se lahko ocenjuje tudi na drugačen način: geometrijski narek, seminarska naloga, praktični izdelek...

Končna ocena ni aritmetična sredina vseh pridobljenih ocen, temveč je povzetek celoletnega dela, pri njej se upošteva:

- ocene iz obeh ocenjevalnih obdobj,
 - sodelovanje pri pouku,
 - redno opravljanje domačih nalog,
 - prinašanje učnih pripomočkov... ..
- in navsezadnje tudi odnos do predmeta samega.

Aktiv matematikov